

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

16 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte - Timofti Vladimir,
Judecători - Plămădeală Ghenadie, Țurcan Anatolie

Examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Medeleanu Roman* în numele inculpatului Olaru Ștefan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 decembrie 2021, în cauza penală de învinuire a lui

Olaru Ștefan xxxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxxx,

în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 145 alin. (2), lit. i), j) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 15.06.2018 – 18.03.2019;
instanța de apel: 16.05.2019 – 28.12.2021;
instanța de recurs ordinar: 07.04.2022 – 16.11.2022.

Asupra motivelor recursului ordinar, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni (sediul Călărași) din 18 martie 2019, Olaru Ștefan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. i) și j) Cod penal la **18** ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, cu dispunerea încasării de la *Olaru Ștefan* în beneficiul lui *Popa Vasile*, suma de **50 000** lei, cu titlu de prejudiciu material, și suma de **150 000** lei, cu titlu de prejudiciu moral, în rest, pretențiile înaintate au fost respinse.

Au fost trecute în contul Statului cheltuielile suportate pentru efectuarea expertizei judiciare în sumă de 13268 (treisprezece mii două sute șazeci și opt) lei.

Prin aceeași sentință, a fost condamnat și Curmei Pavel, în privința căruia hotărârea în prezent nu se contestă, din care motiv instanța de recurs ordinar nu se v-a expune în privința acestuia.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că:

Olaru Ștefan la 23 martie 2018, aproximativ ora 19.00, împreună cu Curmei Pavel, fiind în relații de prietenie, în timp ce se aflau la domiciliul lui Moraru Ion, în s. Xxxxx, r-nul Călărași, unde se afla un alt consătean, Popa Andrei, xxxxx, cu care anterior au fost în relații de conflict, din cauza că ultimul anterior a depus declarații la organele de drept împotriva lui Curmei Pavel, ambii

urmărind scopul omorului acestuia, intenționat și cu deosebită cruzime pe parcursul a unei perioade îndelungate, concomitent, i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite regiuni ale corpului, iar Olaru Ștefan, inclusiv cu o lopată metalică, în rezultatul loviturilor aplicate, victimei Popa Andrei fiindu-i cauzate vătămări corporale sub formă de traumă cranio-cerebrală și toraco-abdominală, echimoze pe față, spate, torace, abdomen, fracturi ale coastelor III, IV, VIII și IX pe dreapta și III, IV, IX, X, XI ȘI XII pe stînga, lezarea plămânilor și ficatului, astfel că, în rezultatul traumei asociate cranio-cerebrale și toraco-abdominale, urmate de șoc traumatic-hemoragic, la scurt timp, Popa Andrei a decedat.

Olaru Ștefan împreună cu Curmei Pavel, îndată după cauzare vătămarilor corporale grave victimei Popa Andrei, sesizând gravitatea faptei infracționale comise și urmărind scopul tănuirii acesteia, precum și evitării răspunderii penale, l-au târât și aruncat în subsolul unei clădiri abandonate din apropierea gospodăriei lui Moraru Ion.

Astfel, în rezultatul traumei asociate cranio-cerebrale și toraco-abdominale, urmate de șoc traumatic-hemoragic, la scurt timp, Popa Andrei a decedat.

Acțiunile inculpatului *Olaru Ștefan* au fost încadrate juridic de către prima instanță în baza art. 145 alin. (2), lit. i), j) Cod penal – „*omorul unei persoane comis de două persoane, cu deosebită cruzime.*”

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. Procurorul în Procuratura r-lui Călărași, *Moțpan Ion*, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să se dispună încasarea de la inculpatul Olaru Ștefan a sumei de 13 248 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată suportate la efectuarea expertizelor judiciare.

3.2. Avocatul *Medeleanu Roman* în numele inculpatului Olaru Ștefan a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Olaru Ștefan să fie achitat.

În susținerea apelului declarat, apărarea a invocat că:

- în cadrul ședințelor de judecată, de către acuzare nu au fost prezentate probe pertinente și concludente care ar proba comiterea infracțiunii de către Olaru Ștefan;

- în ședința de judecată, inculpatul Olaru Ștefan, a declarat că nu își recunoaște vinovăția în comiterea faptei incriminate, declarații susținute și de către inculpatul Curmei Pavel;

- instanța a respins declarațiile date de către martorii Oanța Alexei, Morari Iurie, Oanța Ion, Gorbatii Ana care confirmă faptul că la ora 20:00, până la închiderea magazinului, și după închidere, un consătean pe nume Doguș (Dobuș)Alexei, i-a invitat la el. Erau mai multe persoane la domiciliul lui Alexei, au stat, au glumit, au servit până la orele 24:20 minute, după care au plecat acasă. Conform actului de învinuire, infracțiunea ar fi fost comisă aproximativ la orele 19.00, însă la această oră, inculpatul Olaru Ștefan împreună cu Curmei Pavel și alte persoane, ce au fost audiați în calitate de martori, au confirmat faptul că ultimii s-au aflat în alt loc, inițial în centrul satului după care au mers în ospeție la Oanța Alexei;

- a fost încălcat dreptul la apărare al inculpatului Olaru Ștefan. Respectiv, la faza de urmărire penală o confruntare dintre martorul Moraru Ion și bănuțit nu a fost efectuată, martorul dat nu a fost audiat în conformitate cu art. 109, 110 Cod de procedură penală, astfel, inculpatul Olaru Ștefan nu a avut

posibilitatea de a pune întrebări martorului acuzării nici la urmărire penală și nici în instanța de judecată, astfel, aceste declarații nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, fiind încălcat în mod flagrant dreptul la apărare al inculpatului. Așadar, prima instanță urma să aprecieze critic această probă și să nu fie pusă la baza unei sentințe de condamnare, reieșind din ilegalitatea probei date, mai mult, martorul Moraru Ion a avut calitate de bănuit, și este persoană cointerесată de ași crea o poziție favorabilă sie, întru evitarea răspunderii penale pentru acțiunile sale;

- restul probelor prezentate de procuror, în mod cert, nu probează vinovăția inculpatului;

- prin secvențele video, ce au fost anexate la materialele prezentei cauze penale, se atestă faptul că la 23 martie 2018, orele 20:41, trei persoane aplică lovituri în privința lui Popa Andrei, însă din aceste secvențe nu se vede că două dintre aceste persoane ar fi Olaru Ștefan și Curmei Pavel.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 decembrie 2021, au fost respinse, ca nefondate apelurile declarate, cu menținerea sentinței primei instanțe.

4.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just a ajuns la concluzia că inculpatul Olaru Ștefan a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. i) și j) Cod penal, după indici calificativi – *„omorul unei persoane comis de două persoane, cu deosebită cruzime, comisă cu vinovăție, context în care se întrunește temeiul real și juridic de tragere a persoanei la răspundere penală”*.

Așadar, prima instanță a adoptat o soluție corectă la caz, de condamnare a inculpatului Olaru Ștefan, or, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea acțiunilor infracționale, stabilirea și individualizarea pedepsei.

Instanța de apel a considerat că prima instanță în sentință corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i) și j) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, și anume, declarațiile inculpatului Olaru Ștefan, declarațiile inculpatului Curmei Pavel, declarațiile martorilor Bricicari Andrei, Ciocan Diana, Rață Petru, Gorbatii Ana, Olaru Ana (Gorbata Ana), Rață Eudochia, Oanța Alexei, Moraru Iurie, Trifan Sergiu, Gorbatii Diana, Oanța Valentin, Oanța Ion, declarațiile reprezentantului legal al martorului minor Gorbatii Ana, Moraru Svetlana, procesul-verbal de audiere a succesorului victimei Popa Vasile, procesul-verbal de audiere a martorului Ciocan Diana, procesul-verbal de audiere a martorului Bricicari Andrei, procesul-verbal de audiere a martorului Oanța Ion, procesul-verbal de audiere a martorului Morari Ion, procesul-verbal de audiere a martorului Trifan, procesul-verbal de audiere a martorului Rață Petru, procesul-verbal de audiere a martorului Rață Petru, procesul-verbal de audiere a martorului minor, Gorbatii Ana, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 28.03.2018 a domiciliului lui Moraru Ion situat în s. Xxxxx, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 26.03.2018, procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 28.03.2018 a bănuitului Moraru Ion, raportul de expertiză medico-legală nr.

201812P0042 din 28.04.2018, raportul de expertiză medico-legală nr. 201812P00121 din 27.03.2018, raportul de expertiză medico-legală biologică nr.201805O0111 din 26.04.2018, procesul-verbal de percheziție în gospodăria lui Curmei Pavel din 27.03.2018, convorbirile telefonice efectuate de către Gorbatii Ana, Andrei Popa și Ion Moraru, conținutul interceptărilor convorbirilor telefonice ale Gorbatii Ana, procesul-verbal de ridicare și examinare la 26.03.2018 de la Buza Andrei a înregistrărilor video, procesul-verbal de ridicare la 12.04.2018 de la Moraru Ion a telefonului mobil de model Nokia cu Imei xxxxx care a aparținut victimei Andrei Pop, procesul verbal din 03.04.2018 de ridicare a dosarului contravențional nr.20181600532, din arhiva IP Călărași, procesul-verbal de ridicare și examinare la 02.04.2018, astfel, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii incriminate.

La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a statuat că prima instanță, la stabilirea categoriei pedepsei inculpatului a ținut cont de prevederile art. art. 6, 7, 16, 61, 70, 75-78 Cod penal, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat de condițiile de viață a lui, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, just stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Cu privire la compensarea cheltuielilor judiciare în mărime de 13268 lei suportate în legătură efectuarea expertizelor judiciare în procesul de administrare a probelor acuzării, având în vedere caracterul obligatoriu al efectuării expertizei judiciare în prezenta cauză, obligația statutului reprezentat de organul de urmărire penală privind îndeplinirea acțiunilor procedurale penale necesare pentru realizarea scopului procesului penal și stabilirea adevărului în procesul penal, precum și ținând cont de caracterul și termenul pedepsei aplicate inculpatului Olaru Ștefan, instanța de apel, în temeiul art. 227 alin. (1), (2) pct. 1) Cod de procedură penală, coroborat cu prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, a statuat că prima instanță întemeiat a decis de a le trece în contul statului.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul *Medeleanu Roman* în numele inculpatului Olaru Ștefan, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a constatat-o cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

5.1. În argumentarea recursului, avocatul a invocat motive similare celor expuse în apel, apărarea suplimentar a indicat că:

- instanța de apel, nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu a cercetat cauza penală sub toate aspectele, complet și obiectiv, fapt ce a dus la adoptarea unei soluții nemotivate și neîntemeiate;

- inculpatul Olaru Ștefan nu a recunoscut vina de comiterea infracțiunii incriminate, or, de către acuzare nu au fost prezentate probe concludente și pertinente ce ar confirma vinovăția acestuia;

- instanța de apel a dat o apreciere eronată probelor administrate la caz, și anume, declarațiilor martorilor Oanța Alexei, Oanța Iurie, Morari Iurie, Moraru Ion, Bricicari Andrei, precum și ale martorului minor Gorbatii Ana;

- inculpatului i-a fost încălcat dreptul la apărare.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1), pct. 1^a) Cod de procedură penală, a depus referință *procurorul*, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, solicitând declararea recursului ca

inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de apel motivând prin faptul că lipsesc temeiuri de casare.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă, că titularul acestuia invocă în calitate de temeiuri pentru casarea hotărârilor instanței de apel art. 427 alin. (1), pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;* 8) *nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat cu strictețe prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, iar motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul hotărârii, acesta fiind clar.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, *că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, *decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.*

Așadar, cu referire la criticile invocate de avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Olaru Ștefan, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul penal le apreciază ca fiind neîntemeiate, deoarece, verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele invocate în apel, se atestă că apărarea a primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță, nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat. Mai mult, în conținutul recursului nu au fost descrise care anume din motivele apelului nu au fost luate în considerație la judecarea cauzei.

Subsidiar, Colegiul penal menționează, că motivarea hotărârii este un

proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Reieșind din esența criticilor invocate de către avocatul Medeleanu Roman, Colegiul penal reține că acestea se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor. Or, acesta face o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanțele de fond nu confirmă vinovăția inculpatului *Olaru Ștefan* în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2), lit. i), j) Cod penal.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, precum și pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinența, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform învinuirii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către partea apărării, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În acest sens Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind menținerea sentinței primei instanțe.

Contrar argumentelor apărării prin care se invocă faptul, că instanța de apel a respins declarațiile martorilor *Oața Alexei*, *Morari Iurie*, *Oața Ion*, martorului minor *Gorbatii Ana*, precum și ale inculpatului *Olaru Ștefan*, care au fost confirmate prin declarațiile inculpatului *Curmei Pavel*, ignorând, astfel, probele invocate de către apărare, Colegiul penal conchide, că instanța de apel a examinat toate probele din dosar, în egală măsură, și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatului *Olaru Ștefan*, însă le-a analizat în ansamblul

lor prin coroborare, corect ajungând la concluzia că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală în privința inculpatului.

Totodată, apărarea consideră că instanța de apel, a adoptat o soluție insuficient motivată, însă Colegiul penal relevă că nu s-a stabilit presupusa eroare de drept invocată de către recurent, or, din conținutul deciziei recurate rezultă în mod clar raționamentele care au fundamentat soluția instanței de apel prin care a fost menținută sentința primei instanțe privind condamnarea inculpatului *Olaru Ștefan* în baza art. 145 alin. (2), lit. i), j) Cod penal la o pedeapsă sub formă de închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

La fel, Colegiul penal stabilește, că în speță, nu a fost comisă nici o eroare gravă de fapt, așa precum se susține de către apărare, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, dar discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecății o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Astfel, instanța de recurs nu a stabilit în speță existența erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală.

Cu referire la argumentele recurentului cu privire la existența în cauza examinată a erorii de drept prevăzute la art. 427 alin. (1), pct. 8) Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, *se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.*

În acest context, Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, de către prima instanță, inculpatul *Olaru Ștefan* a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal, după semnele calificative -”*omorul unei persoane comis de două persoane, cu deosebită cruzime*, soluție care a fost menținută și de către instanța de apel.

La examinarea cauzei, instanța de apel a conchis, că prima instanță corect a stabilit situația de fapt și a încadrat acțiunile reținute în privința inculpatului *Olaru Ștefan* în baza art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal, or, prima instanță a dat o apreciere corectă probatoriului administrat în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității.

Colegiul penal, analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate de către recurent, conchide că instanța de apel, menținând soluția primei instanțe, la judecarea apelurilor a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la concluzia corectitudinii încadrării juridice a acțiunilor inculpatului *Olaru Ștefan*, astfel, corect concluzionând că în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2), lit. i), j) Cod penal Cod penal, motivându-și temeinic soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct. 4. al prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră

necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Totodată, în concepția Curții Europene, art. 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (*cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser v. Franța, nr. 38748/97 din 9 martie 1999*).

Prin urmare, Colegiul penal conchide că în speță nu a fost constatată existența erorii de drept prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece asemenea eroare în speță nu a fost comisă.

În aserțiunea dată, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Medeleanu Roman* în numele inculpatului Olaru Ștefan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Olaru Ștefan xxxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 22 decembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Țurcan Anatolie